

Berisping naar aanleiding van ongeoorloofde afwezigheid tijdens een ouderavond wegens een 50-jarig huwelijk.

Uitspraak op het beroep van

*** te *** (appellant)

tegen een besluit van

***, Stichting voor Christelijk Voortgezet Onderwijs, zetelend te *** (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 17 juli 2006 is aan appellant mededeling gedaan van het voornemen van verweerster hem een disciplinaire maatregel in de vorm van berisping op te leggen in verband met het feit, dat appellant niet aannemelijk heeft kunnen maken, dat hij gerechtigd was zonder toestemming van de directie afwezig te zijn op de ouderavond op 26 april 2006.

1.2 Appellant heeft hiertegen bij brief van 20 september 2006 verweer gevoerd.

1.3 Bij schrijven van 29 september 2006 heeft V., directeur van de onder verweerster ressorterende Rooms-Katholieke Scholengemeenschap *** te *** (hierna te noemen: de school), appellant mededeling gedaan van het besluit van verweerster hem een disciplinaire maatregel op te leggen in de vorm van een schriftelijke berisping.

1.4 Tegen dit besluit heeft appellant bij schrijven gedateerd 6 november 2006 beroep bij de Commissie ingesteld. Bij schrijven van 12 december 2006 heeft hij zijn beroep aangevuld.

1.5 Verweerster heeft op 9 januari 2007 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.6 De Commissie heeft de zaak op 20 februari 2007 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellant in persoon, en verweerster bij monde van de heer V., voornoemd, alsmede mevrouw D, als personeelsfunctionaris in dienst van verweerster.

2. De standpunten van partijen.

2.1 Het standpunt van appellant.

2.1.1 In zijn beroepschrift heeft appellant het volgende gesteld. Op de school is het gebruikelijk, dat een leraar die niet op een ouderavond aanwezig kan zijn, hiervan melding doet bij de directie en dan zelf voor een oplossing zorgt om de ouders die hem willen spreken, te woord te staan. Aan die eis heeft appellant voldaan. De gesprekken met de ouders hebben nu langer geduurd dan de gebruikelijke tien minuten tijdens de ouderavond.

2.1.2 In zijn pleidooi ter zitting heeft appellant aangevoerd, dat zijn verzuim tijdens de ouderavond op 26 april 2006 te maken had met een belangrijk familiegebeuren. Op die dag waren door hem als tante en oom aangeduide familieleden 50 jaar getrouwd. De "oom" is een neef van de moeder van appellant. De "oom" en "tante" hebben appellant mede-opgevoed. Voor hem zijn het dus een speciale oom en tante. Aanvankelijk stond niet vast of het feest wel doorgang zou vinden, en wel in verband

met de gezondheidstoestand van zijn tante. Pas op maandagmiddag 24 april 2006 hoorde de familie van medici, dat de tante het feest wel aan zou kunnen. Appellant heeft vervolgens een andere afspraak gemaakt met de ouders die hadden opgegeven met hem te willen spreken tijdens de ouderavond. Hij heeft dit op dinsdag 25 april 2006 gemeld aan de adjunct-directeur. Het verslag van het gesprek met de adjunct-directeur kon appellant niet onderschrijven omdat het – naar zijn mening – niet de juiste weergave bevatte. Op 27 april 2006, de dag na de ouderavond, ontving appellant een brief van de directeur, waarin deze erop wijst, dat appellant op grond van de CAO geen recht had weg te blijven op de ouderavond. Appellant is van mening, dat de directeur onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn belangen. In de Surinaamse traditie, waarin appellant en zijn familie staan, is de aanwezigheid bij een gelegenheid als de huwelijksherdenking van naaste familieleden van zeer groot gewicht. Bovendien had appellant gekozen voor een goede oplossing voor de ouders die hem wilden spreken.

2.1.3 Appellant stelt, dat hij anders is behandeld dan andere docenten. Het komt vaak voor, dat docenten ouders spreken op een andere avond dan de geplande ouderavond. Zij krijgen geen berisping. Het gelijkheidsbeginsel is derhalve geschonden.

2.1.4 De maatregel staat niet in verhouding tot het gedrag van appellant.

2.2 Het standpunt van verweerder.

2.2.1 Verweester stelt zich blijkens het bestreden besluit op het standpunt, dat appellant niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij gerechtigd was zonder toestemming van de directie bij de ouderavond afwezig te zijn. Dat appellant op een ander tijdstip contact met de ouders heeft gehad, doet hier niets aan af. Een school organiseert een aantal keren per jaar een ouderavond om de vorderingen van de leerlingen te bespreken met de ouders. De aanwezigheid op deze avonden is verplicht voor alle medewerkers. Er kan uitsluitend van worden afgeweken met toestemming van de directie. Appellant had die toestemming niet, integendeel.

2.2.2 In het verweerschrift heeft verweester het bestreden besluit als volgt toegelicht. Naast de lesgevende taken heeft een docent op de school nog een aantal andere taken. Ouderavonden vallen daaronder. Dit wordt in het jaaroverzicht opgenomen. Docenten zijn verplicht op de ouderavonden aanwezig te zijn indien ouders kenbaar maken hen te willen spreken. In uitzonderlijke gevallen (bijvoorbeeld als slechts één ouder een docent wil spreken en de docent van verre komt) geeft de directie toestemming om het anders te regelen. Ook indien een werknemer op grond van de CAO recht heeft op verlof, kan een andere regeling worden getroffen, echter alleen met toestemming van de directie. Omdat appellant aan de adjunct-directeur niet heeft willen of kunnen aantonen, dat hij vanuit de CAO recht had op verlof, heeft de directie de gevraagde toestemming niet gegeven.

2.2.3 Eerst ter zitting van de Commissie heeft verweester vernomen in welke familierelatie appellant staat ten opzichte van de personen die een huwelijksjubileum vierden op 26 april 2006. Als de directie eerder over die informatie had kunnen beschikken, was een en ander wellicht anders verlopen. Er had dan door de directie kunnen worden onderzocht welke ouders zich hadden aangemeld om appellant te spreken alsmede of deze zich ook voor een gesprek met andere docenten hadden opgegeven. Het gaat echter niet aan, dat appellant een en ander op eigen houtje reeds had geregeld, zonder de directie daarin te kennen.

3. De van toepassing zijnde voorschriften.

Ingevolge artikel 4a.7, eerste lid, van de CAO-VO 2006-2007 (hierna: de CAO) kan de werkgever ten aanzien van de werknemer die zich aan een plichtsverzuim schuldig maakt, onder opgave van redenen één van de navolgende besluiten nemen:

- a. schriftelijke berisping;
- b. schorsing met behoud van salaris;
- c. ontslag;
- d. inhouding bezoldiging, voor ten hoogste 50 % van het maandsalaris. Desgewenst wordt een inhoudingsregeling overeengekomen.

Blijkens het bepaalde in artikel 4a.7, tweede lid, van de CAO wordt onder plichtsverzuim verstaan: het overtreden van de voor de werknemer geldende voorschriften, het niet nakomen van hem opgelegde verplichtingen, alsmede het doen of nalaten van datgene dat de werknemer bij een goede uitoefening van zijn functie behoort na te laten of te doen.

4. Beoordeling van het geschil.

4.1 Het bestreden besluit strekt tot het opleggen van een disciplinaire maatregel in de vorm van een schriftelijke berisping op grond van artikel 4a.7, eerste lid, onder a, van de van toepassing zijnde CAO.

4.2 Vast staat, dat appelland niet aanwezig is geweest op de ouderavond op 26 april 2006. Het beleid van de schooldirectie, dat docenten aanwezig dienen te zijn op ouderavonden en alleen met toestemming van de directie afwezig mogen zijn, acht de Commissie niet in strijd met enige bepaling van de CAO en ook niet onredelijk.

4.3.1 Appelland heeft op 25 april 2006 toestemming gevraagd aan de adjunct-directeur om op 26 april 2006 afwezig te mogen te zijn in verband met een 50-jarig huwelijksjubileum van familieleden. Hij heeft dit verzoek tijdens dat gesprek niet nader gemotiveerd, in die zin, dat hij zijn betrekking tot de jubilarissen niet verder heeft aangeduid. Partijen verschillen van mening over de vraag, of de directie tijdens het gesprek van 25 april 2006 kennis heeft genomen van de aan de Commissie ter zitting overgelegde uitnodigingskaart voor het feest. Naar het oordeel van de Commissie is een antwoord op deze vraag echter niet van belang voor de beoordeling van het beroep, aangezien uit de kaart de familiebetrekking van appelland tot het bruidspaar niet blijkt.

4.3.2 Ter zitting is komen vast te staan, dat verweerster in gevallen waarin op grond van artikel 9.1, tweede lid, van de CAO recht op verlof bestaat (bijvoorbeeld bij een 50-jarig huwelijksjubileum van ouders van de docent), toestemming geeft aan de docent om niet op de geplande ouderavond aanwezig te zijn en op een andere tijd gesprekken met ouders te voeren. Daarnaast komt het wel voor, dat verweerster verlof verleent in bijzondere gevallen, bijvoorbeeld bij een sterfgeval, waarin op grond van genoemde bepaling van de CAO geen recht op verlof bestaat, maar waarin de docent een bijzondere relatie heeft met de overledene. Een en ander dient dan echter wel van te voren te worden besproken tussen de docent en de directie. Een docent mag niet zonder toestemming vooraf afspraken met ouders maken voor een gesprek op een andere avond dan de geplande ouderavond. De Commissie acht een dergelijke handelwijze redelijk.

4.3.3 Vast staat, dat het 50-jarig huwelijksjubileum van een neef van de moeder van een docent niet is aan te merken als een omstandigheid als bedoeld in artikel 9.1, tweede lid, van de CAO, waarin recht

op kortdurend verlof bestaat. Hieraan kan niet afdoen, dat familierelaties in sommige culturen – zoals de Surinaamse, waaruit appelland voortkomt - anders worden beleefd en verder strekken dan de in genoemde bepaling opgenomen gevallen van familiegebeurtenissen.

4.3.4 Door de directie is ter zitting gesteld, dat – overeenkomstig de handelwijze als hiervoor onder 4.3.2 beschreven - wellicht toestemming zou zijn verleend als de nauwe betrekking van appelland tot de jubilarissen bekend zou zijn geweest. Hij heeft de directie hierover echter niet tijdig opening van zaken gegeven. Het gesprek over mogelijke toestemming zou bovendien vóór het verzetten van de afspraken met de ouders hebben moeten plaatsvinden. De Commissie acht dit standpunt niet onjuist.

4.3.5 Aangezien appelland niet of onvoldoende heeft weersproken dat hij niet op de juiste plaats en tijd en niet op adequate wijze heeft aangetoond hoe zijn relatie tot de jubilarissen was, heeft naar het oordeel van de Commissie de directie niet ten onrechte geoordeeld dat geen omstandigheden aanwezig waren die redelijkerwijze noopten toestemming te verlenen voor afwezigheid op de ouderavond, nog afgezien van het feit, dat appelland de afspraken met de ouders al eigenhandig had verschoven alvorens toestemming te vragen.

4.4 Gelet op het vorenstaande heeft appelland derhalve zonder voldoende reden niet voldaan aan de niet onredelijke opdracht van de directie om aanwezig te zijn op de ouderavond. was.

4.5 Appelland heeft nog, met een beroep op het gelijkheidsbeginsel, gesteld dat het niet ongebruikelijk is dat op een andere avond dan de in het jaaroverzicht opgenomen datum op grote schaal gesprekken met ouders plaatsvinden. Verweester heeft dit erkend, doch tevens aangegeven dat de omstandigheden waaronder een en ander geschiedt, volstrekt niet te vergelijken zijn met de situatie van appelland. Indien een zeer groot aantal ouders zich heeft aangemeld voor een gesprek met bepaalde docenten, is het fysiek niet mogelijk om al die gesprekken op de geplande ouderavond te houden. In dat geval wordt een afzonderlijke ouderavond gehouden. Ook overigens heeft appelland niet aannemelijk gemaakt, dat verweester zou afwijken van haar strikte beleid, zoals hiervoor onder 4.2 omschreven, met inbegrip van de verzachting daarvan, zoals onder 4.3.2 uiteengezet. De Commissie concludeert derhalve, dat het beroep op het gelijkheidsbeginsel faalt.

4.6 Gelet op het vorenstaande moet derhalve worden geoordeeld, dat appelland niet heeft voldaan aan een hem door de werkgever opgelegde redelijke verplichting. Hetgeen appelland heeft aangevoerd, kan niet leiden tot het oordeel, dat het te rechtvaardigen zou zijn dat appelland niet aanwezig was. Verweester was mitsdien bevoegd hem een disciplinaire maatregel op te leggen. Niet geoordeeld kan voorts worden, dat verweester niet in redelijkheid gebruik heeft gemaakt van zijn bevoegdheid tot het opleggen van de maatregel van berisping. Van onevenredigheid is geen sprake.

4.7 Aangezien ook overigens niet is gebleken, dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt, dient het daartegen gerichte beroep te worden verworpen.

5. Beslissing.

De Commissie verwerpt het beroep van appelland tegen het besluit van verweester van 29 september 2006.

Aldus vastgesteld op 22 februari 2007 te 's-Gravenhage door mr. J.H. Grosheide, voorzitter, G. Deijs, mr. W.M.G. Eekhof-de Vries, mr. Th. Geurst en mr. B.J. van der Net, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Pieffers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.